

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1957 Nr. 151

A. TITEL

*Verdrag betreffende de toepassing van de wekelijkse rustdag in de industrie, 1921 (Verdrag Nr. 14 aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar derde zitting);
Genève, 17 november 1921*

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van het Verdrag zijn afgedrukt in *Stb.* 1926, 184.

Voor het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, dat de tekst op enkele punten wijzigde, zie onder rubriek J.

C. VERTALING

**Verdrag betreffende de toepassing van de wekelijkse rustdag
in de industrie
(zoals gewijzigd door het Verdrag tot herziening der
slotartikelen, 1946)**

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau bijeengeroepen te Genève en aldaar bijeengekomen op 25 oktober 1921 in haar derde zitting,

Besloten hebbende, verschillende voorstellen aan te nemen betreffende de wekelijkse rustdag in de industrie, welk onderwerp vervat is in het zevende punt van de agenda der zitting,

Besloten hebbende, dat deze voorstellen de vorm zullen aannemen van een internationaal Verdrag,

Neemt het volgende Verdrag aan, hetwelk kan worden aangehaald als het „Verdrag betreffende de wekelijkse rustdag (industrie), 1921”, ter bekrachtiging door de Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie, zulks overeenkomstig de bepalingen van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie:

Artikel 1

1. Voor de toepassing van dit Verdrag worden als „nijverheids-ondernemingen” beschouwd:

a) mijnen, groeven en alle andere inrichtingen voor het winnen van minerale stoffen uit de aardbodem;

b) bedrijven waarin goederen worden vervaardigd, veranderd, gereinigd, hersteld, versierd, afgewerkt, tot verkoop geschikt gemaakt, gesloopt of vernietigd, of waarin stoffen een verandering ondergaan, hierbij inbegrepen de scheepsbouw, alsmede de voortbrenging, transformatie en overbrenging van elektriciteit en van alle andere beweegkracht;

c) het bouwen of aanleggen, het weer opbouwen of opnieuw aanleggen, het onderhouden, het herstellen, het veranderen of slopen van gebouwen, spoor- en tramwegen, havens, dokken, pieren, kanalen, binnenwateren, wegen, tunnels, viaducten, riolen, goten, putten, telefoon- en telegraafinstallaties, elektrische installaties, gas- of waterleidingswerken of andere constructiewerken, met inbegrip van de voorbereidende en de funderingswerkzaamheden van zodanige werken;

d) het vervoer van personen of goederen langs wegen, spoorwegen of binnenwateren, met inbegrip van de behandeling der goederen in dokken, op kaden, werven of in opslagplaatsen, uitgezonderd het vervoer met de hand.

2. Op de hierboven vermelde opsomming kunnen uitzonderingen worden gemaakt op grond van de door het Verdrag van Washington, strekkende tot beperking van de arbeidsduur in nijverheidsondernemingen tot acht uren per dag en achtenveertig uren per week, voorziene uitzonderingen voor bepaalde landen, voor zover deze uitzonderingen op het onderhavige Verdrag van toepassing zijn.

3. Indien dit nodig blijkt, zal ieder Lid in aansluiting aan de hierboven gegeven opsomming, de scheidingslijn kunnen vaststellen tussen de nijverheid enerzijds en de handel en landbouw anderzijds.

Artikel 2

1. Het gehele personeel werkzaam in nijverheidsondernemingen, hetzij overheids-, hetzij particuliere ondernemingen, of in een toebehoren daarvan, zal, behoudens de uitzonderingen genoemd in de volgende artikelen, telkens in een periode van zeven dagen een rusttijd van ten minste vierentwintig achtereenvolgende uren hebben.

2. Deze rusttijd zal zoveel mogelijk aan het gehele personeel van een onderneming gelijktijdig worden toegestaan.

3. De rusttijd zal zoveel mogelijk moeten samenvallen met de dag die door de traditie of de gebruiken van het land of de streek daaraan gewijd is.

Artikel 3

Ieder Lid zal van de toepassing van de bepalingen van artikel 2 kunnen uitzonderen de personen werkzaam in nijverheidsondernemingen waarin uitsluitend leden van één gezin werkzaam zijn.

Artikel 4

1. Ieder Lid kan gehele of gedeeltelijke uitzonderingen toestaan (met inbegrip van opschorting of vermindering van rusttijd) op de bepalingen van artikel 2, daarbij in het bijzonder rekening houdend met alle economische en humanitaire overwegingen en na overleg met de betrokken verenigingen van werkgevers en werknemers, zo deze bestaan.

2. Dit overleg is niet noodzakelijk in geval van uitzonderingen die reeds zijn toegestaan door toepassing van reeds van kracht zijnde wettelijke bepalingen.

Artikel 5

Ieder Lid zal, voor zover mogelijk, bepalingen moeten vaststellen, waarbij in geval van opschorting of vermindering van de rusttijd krachtens artikel 4 andere rusttijden ter compensatie worden gegeven, behalve in de gevallen waarin dergelijke rusttijden reeds geregeld zijn bij overeenkomst of bij plaatselijk gebruik.

Artikel 6

1. Ieder Lid zal een lijst opstellen van de overeenkomstig de artikelen 3 en 4 van dit Verdrag toegestane uitzonderingen en zal daarvan mededeling doen aan het Internationaal Arbeidsbureau. Ieder Lid zal vervolgens om de twee jaar van de in de lijst aangebrachte wijzigingen mededeling doen.

2. Het Internationaal Arbeidsbureau zal daaromtrent een verslag uitbrengen aan de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie.

Artikel 7

Ten einde de toepassing van de bepalingen van dit Verdrag te gemakkelijken zal iedere werkgever, directeur of bedrijfsleider de verplichting worden opgelegd:

a) wanneer de wekelijkse rustdag aan het gehele personeel gelijktijdig gegeven wordt, van de gemeenschappelijke rusttijden kennis te geven door middel van een aankondiging, op een duidelijk zichtbare

wijze aangebracht in de onderneming of op een andere geschikte plaats, dan wel op enige andere, door de overheid goedgekeurde wijze;

b) wanneer de rusttijd niet gelijktijdig aan het gehele personeel wordt gegeven, in een register, ingericht op de bij de wet of in een reglement van de bevoegde overheid goedgekeurde wijze, de arbeiders of beampten te vermelden, die aan een bijzondere regeling van rusttijden onderworpen zijn, met aanduiding van het stelsel van de regeling der rusttijden.

Artikel 8

De officiële bekrachtigingen van dit Verdrag zullen, overeenkomstig de bepalingen van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, ter kennis van de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau worden gebracht en door hem worden geregistreerd.

Artikel 9

1. Dit Verdrag zal in werking treden zodra de bekrachtigingen van twee Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie door de Directeur-Generaal zullen zijn geregistreerd.

2. Het zal slechts verbindend zijn voor de Leden die hun bekrachtiging hebben doen registreren bij het Internationaal Arbeidsbureau.

3. Vervolgens zal dit Verdrag voor ieder Lid in werking treden op de dag waarop zijn bekrachtiging is ingeschreven bij het Internationaal Arbeidsbureau.

Artikel 10

Zodra de bekrachtigingen van twee Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie bij het Internationaal Arbeidsbureau zijn geregistreerd, zal de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau hiervan kennis geven aan alle Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie. Hij zal hen eveneens in kennis stellen van de registratie van de bekrachtigingen die hem later door andere Leden van de Organisatie worden medegedeeld.

Artikel 11

Ieder Lid dat dit Verdrag bekrachtigt verbindt zich om de bepalingen van de artikelen 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 7 uiterlijk op 1 januari 1924 in toepassing te brengen en zodanige maatregelen te nemen als nodig zullen blijken om deze doeltreffend te doen zijn.

Artikel 12

Ieder Lid van de Internationale Arbeidsorganisatie dat dit Verdrag bekrachtigt verbindt zich om het toe te passen op zijn koloniën, bezittingen en protectoraten overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie.

Artikel 13

Ieder Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd kan het opzeggen na verloop van een tijdvak van tien jaar na de datum waarop dit Verdrag in werking is getreden, door middel van een verklaring toegezonden aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door deze geregistreerd. De opzegging zal eerst een jaar nadat zij is geregistreerd bij het Internationaal Arbeidsbureau van kracht worden.

Artikel 14

De Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau dient, ten minste éénmaal in de tien jaar, aan de Algemene Conferentie een verslag uit te brengen over de toepassing van dit Verdrag en te overwegen of het wenselijk is de herziening of wijziging van dit Verdrag op de agenda van de Conferentie te plaatsen.

Artikel 15

De Franse en de Engelse tekst van dit Verdrag zijn gelijkelijk authentiek.

D. GOEDKEURING

Artikel 1 van de Wet van 10 juni 1926 (*Stb.* 184) luidt: „Wij behouden Ons de bevoegdheid voor toe te treden tot het nevens deze wet in afdruk gevoegde in de derde zitting der Algemeene Conferentie van de vertegenwoordigers der Leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid van den Volkenbond aangenomen ontwerp-verdrag betreffende de toepassing van den wekelijkschen rustdag in de industrie.” Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Arbeid, Handel en Nijverheid J. R. SLOTEMAKER DE BRUÏNE, de Minister van Buitenlandse Zaken VAN KARNEBEEK, de Minister van Koloniën KONINGSBERGER, de Minister van Waterstaat H. v. d. VEGTE en de Minister van Binnenlandse Zaken en Landbouw J. B. KAN. Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: Bijl. *Hand.* II 1922/23 – 456; Bijl. *Hand.* II 1923/24 – 56; Bijl. *Hand.* II 1924/25 – 31; Bijl. *Hand.* II 1925/26 – 26; *Hand.* II 1922/23, blz. 2325 en 2472; *Hand.* II 1925/26, blz. 762 t/m 770; Bijl. *Hand.* I 1925/26, blz. 256; *Hand.* I 1925/26, blz. 361 en 362.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben overeenkomstig artikel 8 hun bekrachtiging doen registreren door de Secretaris-Generaal van de Volken-

bond c.q. de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau te Genève:

India ¹⁾	11 mei 1923
Finland	19 juni 1923
Roemenië	18 augustus 1923
Tsjechoslowakije	31 augustus 1923
Estland	29 november 1923
Spanje	20 juni 1924
Polen	21 juni 1924
Italië	8 september 1924
Letland	9 september 1924
Bulgarije	6 maart 1925
Chili	15 september 1925
België	19 juli 1926
Frankrijk	3 september 1926
Zuidslavië	1 april 1927
Luxemburg	16 april 1928
Portugal	3 juli 1928
Griekenland	11 mei 1929
Ierland	22 juli 1930
Litauen	19 juni 1931
Zweden	22 december 1931
Uruguay	6 juni 1933
Columbia	20 juni 1933
Nicaragua	12 april 1934
China	17 mei 1934
Zwitserland	16 januari 1935
Canada	21 maart 1935
Denemarken	30 augustus 1935
Argentinië	26 mei 1936
Noorwegen	7 juli 1937
Mexico	7 januari 1938
Nieuw-Zeeland	29 maart 1938
Afghanistan	12 juni 1939
Venezuela	20 november 1944
Peru	8 november 1945
Turkije	27 december 1946
Israël	26 juni 1951
Haïti	14 mei 1952
Cuba	20 juli 1953
Bolivia	19 juli 1954
Viet Nam	14 juni 1955
Hongarije	8 juni 1956
Marokko	20 september 1956
Brazilië	25 april 1957
Tunesië	15 mei 1957

¹⁾ Het Verdrag is ook van kracht voor Birma en Pakistan.

Birma werd op 4 januari 1948 onafhankelijk. Het werd op 18 mei 1948 lid van de Internationale Arbeidsorganisatie en verklaarde zich gebonden te achten door veertien Arbeidsverdragen die vóór 1 april 1937 (de datum waarop Birma van India werd afgescheiden) door India waren bekrachtigd, waaronder het onderhavige.

Pakistan werd op 14 augustus 1947 afgescheiden van India als een zelfstandig Dominion binnen het Britse Gemenebest. Pakistan werd op 31 oktober 1947 lid van de Internationale Arbeidsorganisatie en verklaarde zich gebonden te achten door de Arbeidsverdragen die India tot 15 augustus 1947 had bekrachtigd, waaronder het onderhavige.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge artikel 9, eerste lid, op 19 juni 1923 in werking getreden voor India en Finland. Voor de overige onder rubriek E vermelde Staten zijn de bepalingen ingevolge artikel 9, lid 3, in werking getreden op de aldaar aangegeven data.

Voor het Koninkrijk der Nederlanden is het Verdrag niet van kracht.

H. TOEPASSELJKVERKLARING

In overeenstemming met artikel 12 van het Verdrag en artikel 35 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie zijn de bepalingen van het Verdrag door Nieuw-Zeeland ongewijzigd toepasselijk verklaard op de Cook-eilanden, Niue en West-Samoa, door Frankrijk op 19 maart 1954 ongewijzigd toepasselijk verklaard op Frans Equatoriaal-Afrika, Frans Oceanië, de Franse bezittingen in India, Frans Somaliland, Frans West-Afrika, Kameroen, Madagaskar, Nieuw-Caledonië, Frans Togoland, St. Pierre en Miquelon, door Denemarken op 31 mei 1954 ongewijzigd toepasselijk verklaard op de Fär Öer en Groenland, en door België op 25 januari 1956 ongewijzigd toepasselijk verklaard op de Congo en Roeanda-Oeroendi.

Op 27 maart 1950 is door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau de bekrachtiging door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland geregistreerd van het op 11 juli 1947 te Genève aangenomen Verdrag betreffende de toepassing van internationale arbeidsnormen in buiten het moederland gelegen gebieden, 1947 (Arbeidsverdrag Nr. 83; het Koninkrijk der Nederlanden is geen partij bij dat Verdrag). Bij die gelegenheid heeft het Verenigd Koninkrijk, op grond van het in Verdrag Nr. 83 bepaalde, een verklaring laten registreren met betrekking tot de toepasselijkheid op verschillende Britse gebieden van, ondermeer, de bepalingen van het onderhavige Verdrag. Een beslissing werd voorbehouden met betrekking tot de toepasselijkheid op Aden, Barbados, de Bermuda-eilanden, Noord-Borneo, Broenei, Cyprus, de Fidji-eilanden, Gibraltar, de Gilbert en Ellice-eilanden, Brits Guyana, Brits Honduras, de Goudkust, Hongkong, Jamaïca, de Maleise Federatie, Nigeria, Noord-Rhodesië, Njassaland, de Seychellen, Sierra

Leone, Singapore, Tanganjika, Trinidad en Tobago en Zanzibar, terwijl met betrekking tot Brits Somaliland, de Kanaaleilanden en het eiland Man geen mededeling omtrent toepasselijkheid werd gedaan. Op alle overige buiten het moederland gelegen Britse gebieden werd het onderhavige Verdrag ongewijzigd toepasselijk verklaard. Deze toepasselijkheid zal in werking treden op het ogenblik waarop het Arbeidsverdrag Nr. 83 in werking treedt.

J. GEGEVENS

De bekrachtiging van het onderhavige Verdrag door Nederland wordt nog belemmerd door het ontbreken van een regeling voor de binnenscheepvaart welke volgens artikel 1, eerste lid, onder *d*), van het Verdrag tot de industrie gerekend wordt. Een zodanige regeling is echter in voorbereiding. (Memorie van Antwoord aan de Eerste Kamer der Staten-Generaal omtrent de Rijksbegroting voor 1955 van het Ministerie van Sociale Zaken en Volksgezondheid; Bijl. *Hand.* I 1954/55, nr. 112a, Bijlagen I en II.)

De Engelse en de Franse tekst van het Verdrag, zoals deze zijn afgedrukt in Bijl. *Hand.* II 1922/23 - 456 en *Stb.* 1926, 184, zijn gesteld in de oorspronkelijke redactie. In de hierboven onder rubriek C afgedrukte vertaling in het Nederlands zijn de wijzigingen verwerkt, welke in het Verdrag zijn aangebracht door het op 9 oktober 1946 te Montreal aangenomen Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946 (Arbeidsverdrag Nr. 80); zie voor laatstgenoemd Verdrag *Trb.* 1957, 181.

In overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties is het Verdrag, zoals gewijzigd door het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, op 15 september 1949 geregistreerd bij het Secretariaat van de Verenigde Naties onder nr. 597. De gewijzigde Engelse en Franse tekst van het Verdrag is afgedrukt in „*Recueil des Traités*” der Verenigde Naties, deel 38, blz. 188 e.v.

Voor het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, waarnaar in de preambule en elders in het Verdrag wordt verwezen, zie *Trb.* 1953, 130.

Van het op 28 november 1919 te Washington aangenomen Verdrag strekkende tot beperking van de arbeidsduur in nijverheids-ondernemingen tot acht uren per dag en achtenveertig uren per week, 1919 (Arbeidsverdrag Nr. 1), naar welk Verdrag in artikel 1, lid 2, van het onderhavige Verdrag wordt verwezen, zijn de Engelse en de Franse tekst, zoals gewijzigd door het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, afgedrukt in „*Recueil des Traités*” der Verenigde Naties, deel 38, blz. 18 e.v. Het Koninkrijk der Nederlanden is geen partij bij genoemd Verdrag.

Uitgegeven de eenentwintigste september 1957.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

W. DREES.